

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Evictio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

ci de vino glatiato, quod non possit cōfici, salvo tamen meliori iudicio. Considerem igitur sacerdoti, ut vinū omnino glaciem factum, nō sacaret, sed aliud potius vinum apponere nō cōgelatum, quod consecraret, reposito primo in piscina.

EVICTIO.

EVICTIO secundū Azo. est rei emptio, aut ex alia iusta causa accepta per sententiam iudicis abdūctio. Sicut si A. emat agrum à B. & C. in iudicio probauerit esse suum, dicitur illū cuincere, & hinc oritur euictio, vnde B. qui vendidit, tenetur A. de euictione, id est pro re euicta suprā. Emptio. circa fin. §. 32. & pro re euicta, & dānis ob hāc causam datis satis facere, si de euictione tenebatur.

EXCOMMUNICATIO.

EXCOMMUNICATIO nota debet esse confessori, tā maior, quam minor, ut primū sciat in quibus casibus excommunicatio incurrit: ut cognoscat an pœnitens sit excommunicatus vel non. Secundū, in quibus casibus excommunicatus, dicendo, faciendo, suscipiendo, precat, & cognoscat peccata, quā in excommunicatione manendo fecit. Tertiū, perpendat peccata, quā in excommunicatione occasionantur in altero non excommunicato. Quattuō, sciat qualitatem vinculi, an superiori, & cui referetur. Ex Caiet. in summa ibi.

² In excommunicatione qualibet, siue à iure, siue ab homine. Primo est consideranda persona, quā excommunicatur, an excommunicatio se extendet ad illam. Secundū, an actio, propter quam quis excommunicatur, sit consummata: quia nisi sit consummata, non est locus excommunicationi, etiā quod sit incepta. Ex parte autem agētis, à quo egreditur actio exigitur, quod sit agens eliciens, & non tantum imperans: quia si excommunicatur occidens Titium, qui mandat occidi, non est excommunicatus, ideo quando canon vult comprehendere etiam cooperantes, dicit: quicunque dederit consilium, auxilium, &c.

vel quicunque fecerit, vel mandauebit, &c. ideo benē videndi sunt testi, antequā detur iudicium circa excommunicatos. Nec obstat excommunicatio iuris communis contra participantēs in crimine criminis, quia loquitur de participantē cum iam excommunicato: ut infra declarabitur. Excommunicatio. 23. Caiet, vbi suprā.

³ Q V A N D O excommunicantur dātes consilium, fauorem, vel mandantes, &c. nunquam sunt excommunicati, nisi sequatur talis effectus, pro quo consuluerunt, mandaueunt, &c. & quando excommunicantur retrahentes à solutione decimarum, & huiusmodi, sunt excommunicati, si quantum in se est retrahant, etiam quod non sequatur retractio: quia actus propter quam lata est excommunicatio, non est retractio a solutione decimorum. sed dicere aliquid propter quod retrahantur, & sic de finibus. Caiet. suprā.

⁴ E X C O M M U N I C A T I O secundū Thom. 4. sententia d. 18. dicit separationem à communione Ecclesie, quo ad fructum, id est, à sacramentis, & suffragia generalia, id est, à participatione spiritualium, & hoc de maiori excommunicatione intelligitur. Vnde sacerdos, vi minister ecclesie orans, non potest pro eo publice, & specialiter orare, licet secundum quoddam in ipso memento missa possit orare tanquam persona priuata, quia illud spatium conceditur sacerdoti, ut possit orare pro suis, siue sine Christiani boni, vel mali, siue infideles, siue alteri.

⁵ E X C O M M U N I C A T I O minor, de qua in cap. cūm excommunicatio. 11. q. 3. excludit præcisè à passiva participatione saecularium, quia sic ius dispensat. cap. si celebrat. de cleri. excommunicati. & ab electione, quia talis est inhabilis ad quodennque ecclesiasticum beneficium, & si eligatur, etiam per ignorantiam nullam consequitur dignitatem, ut not. in cod. cap. si celebrat. ut tenet etiam ibi Innoc. A cœtu

o 3 autem

